

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Jarmilou Tůmovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **MUDr. Anny T** [redacted], narozené [redacted], bytem: [redacted], zastoupené Bc. Karlem Trnkou, narozeným 21. 12. 1973, bytem Plavecká 7, Praha 2, proti žalovanému **Miloši O** [redacted], narozenému [redacted], bytem: [redacted], o určení vlastníka silničního osobního motorového vozidla a o oznámení změny vlastníka silničního osobního motorového vozidla,

t a k t o :

I. Určuje se, že žalovaný se žalobkyní platně uzavřel dne 10. 12. 2003 kupní smlouvu, podle které nabyl od žalobkyně téhož dne do svého vlastnictví silniční osobní motorové vozidlo Škoda 105 S s registrační značkou [redacted] a identifikačním číslem [redacted].

II. V části, jíž se žalobkyně domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podat k obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má trvalé bydliště, následující oznámení a žádost s vyplněným konkrétním názvem obecního úřadu, kterému je podání adresováno, s vyplněným datem sepsání a s vyplněnou svou adresou trvalého bydliště:

„Adresováno:.....

Sepsáno dne:.....

Já, Miloš O [REDACTED], r.č. [REDACTED], trvale bytem....., Vám oznamuji, že jsem dne 10. 12. 2003 nabyl do svého vlastnictví od paní MUDr. Anny T [REDACTED], narozené [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], PSČ [REDACTED], silniční osobní motorové vozidlo Škoda 105 S s registrační značkou [REDACTED] a identifikačním číslem [REDACTED]. Ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. žádám tímto Váš úřad, aby provedl odpovídající zápis změny vlastníka vozidla v registru silničních vozidel", a aby žalovanému bylo uloženo přiložit k uvedenému oznámení tento rozsudek, se žaloba zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala určení vlastnictví vozidla a vedle toho uložení povinnosti žalovanému, aby v souladu s právními předpisy oznámil změnu v registru silničních vozidel, po několika změnách žaloby bylo nakonec připuštěno konečné znění, jímž mělo být určeno, že žalobkyně uzavřela se žalovaným kupní smlouvu o prodeji předmětného vozidla, vzhledem k neznámému pobytu žalovaného pak byl požadavek na druhý výrok – uložení povinnosti formulován velmi obecně, a to bez vztahu ke konkrétnímu úřadu, který by měl změnu v registru vlastníků vozidel provést.

V řízení soud provedl především listinné důkazy a jejich obsah porovnal s výpovědí svědka Jiřího H [REDACTED] – majitele autobazaru, který zprostředkoval prodej mezi žalobkyní a žalovaným.

Obsahem žalobních tvrzení bylo především to, že žalobkyně byla výlučnou vlastnící automobilu, který je označen ve výroku I. a autobazar Jiřího H [REDACTED] zprostředkoval prodej tohoto vozidla žalovanému na základě zprostředkovatelské smlouvy ze dne 8. 10. 2003. Za autobazar jednal muž, který se představil jako pan B [REDACTED], ten také převzal od žalobkyně doklady především tzv. velký technický průkaz a osvědčení o technickém průkazu, zelenou kartu pojištění a okopíroval si občanský průkaz a přislíbil obstarat i přeregistraci vozidla v registru vozidel na žalovaného. Žalobkyni pak byla vyplacena kupní cena za vozidlo 3.000,- Kč a domnívala se, že změna v registru vozidel bude učiněna tak, jak jí bylo přislíbeno. Následně zjistila, že je dosud vedena v registru vozidel jako jeho vlastník a žádným způsobem

se jí nepodařilo dosáhnout změny, přitom jako evidovaný provozovatel vozidla by mohla mít značné problémy, pokud by například vozidlo způsobilo dopravní nehodu. Poukázala na skutečnost, že Česká kancelář pojistitelů se při provozu nepojištěného vozidla obrací na evidovaného vlastníka, aby do garančního fondu uhradil až 70,- Kč za každý den provozování vozidla bez povinného ručení. Toto tvrzení žalobkyně doložila potvrzením České kanceláře pojistitelů o tom, že předmětné vozidlo mělo uzavřenou poslední platnou pojistnou smlouvu z titulu odpovědnosti z provozu motorových vozidel v období od 1. 1. 2000 do 15. 12. 2003 u pojistitele Kooperativa, pojišťovna, a.s., k uvedené vozidlu nejsou vedeny žádné další smlouvy.

Soud neměl k dispozici originál zprostředkovatelské ani kupní smlouvy, nicméně měl příležitost porovnat znění kupní smlouvy ze dne 10. 12. 2003 v kopii předložené žalobkyní s kopií předloženou Jiřím H. ■■■■■, který současně jako svědek potvrdil, že kopie listin zhotovil na základě originálů založených v jeho obchodní složce. Stejným způsobem soud porovnal autenticitu znění zprostředkovatelské smlouvy ze dne 8. 10. 2003, kterou uzavřela žalobkyně s Jiřím H. ■■■■■ provozujícím Autobazar Auto M. ■■■ a Jiřím H. ■■■■■ poskytnutý záznam o technickém stavu vozidla, kde údaje v něm uvedené potvrdila žalobkyně svým podpisem 8. 10. 2003 a kupující – žalovaný ke dni 10. 12. 2003, přičemž je doložen i otisk razítka Autobazar Auto M. ■■■ s podpisem zprostředkovatele. Součástí údajů o technickém stavu vozidla je i označení toho, že se vztahuje právě k té kupní smlouvě, kterou uzavřeli žalobkyně se žalovaným pod číslem 5.III., který je současně též vztažen ke zprostředkovatelské smlouvě se stejným číselným označením 5.III.

Listiny výše uvedené svým obsahem odpovídají též sdělení pojišťovny Kooperativa ze dne 8. 1. 2010, ta k dotazu soudu potvrdila, že pojistná smlouva na předmětné vozidlo byla ukončena s účinností od 16. 12. 2003 z důvodu změny vlastníka vozidla, dlužné pojistné evidováno není, není evidována ani žádná pojistná událost. Pojišťovna eviduje změnový list, obsahující žádost o ukončení změny z důvodu vlastníka, přílohou je zprostředkovatelská smlouva mezi žalobkyní a Autobazarem Auto M. ■■■ – Jiří H. ■■■■■, kupující však není pojišťovně znám. Zpráva je doložena změnovým listem a další kopií zprostředkovatelské smlouvy.

Na základě především těchto listinných důkazů dospěl soud k závěru o tomto skutkovém stavu: Žalobkyně jako vlastnice vozidla se obrátila na Autobazar Jiřího H. ■■■■■, Jiří H. ■■■■■ spolupracoval s dalším živnostníkem panem B. ■■■■■, kterému umožnil, aby na

svědkově pozemku prodával také svoje auta a ten zase svědku H■■■■ poskytoval občasnou výpomoc spočívající v tom, že ho zastupoval, jednal jeho jménem, využíval jeho formulářů a uzavíral na nich zprostředkovatelské a následně kupní smlouvy. Tento mechanismus popsal podrobně svědek H■■■ ve své výpovědi, stvrdil také shodu předložených kopií smlouvy zprostředkovatelské, kupní i potvrzení o technickém stavu vozidla s originály, které má ve svém obchodním spise, na bližší okolnosti si vzhledem k časovému odstupu nevzpomenul, ale potvrdil obvyklý postup v tom, že formuláře uložené v počítači umožňovaly překopírování údajů o účastnících i vozidle, jakož i dat a po nahlédnutí do kopií smluv rovněž potvrdil, že z nich vyplývá, že se žalobkyně obrátila na autobazar dne 8. 10. 2003, toto datum se objevuje ve všech listinách, vozidlo se podařilo prodat 10. 12. 2003, což odpovídá i podpisu svědka na zprostředkovatelské smlouvě s otištěním jeho razítka a poznámkou prodáno 10. 12. 2003. Potvrdil také obvyklý postup ověřování totožnosti kupujícího, není tak důvod pochybovat o osobě kupujícího, který je označen svým rodným číslem a číslem občanského průkazu, pokud jde o záznam o technickém stavu vozidla, objevuje se v něm údaj o tom, že je dána plná moc k převodu, přičemž v souvislosti s rukou psaným záznamem na rubové straně téže listiny je zřejmé, že plná moc a technický průkaz byly předány kupujícímu. Samotný záznam označil svědek za záznam pana B■■■■ včetně toho, že je zde zachycen závazek kupujícího převést vozidlo na dopravním inspektorátu a podepsán je kupující stejným způsobem jako na smlouvě kupní, kde je uvedeno jeho rodné číslo a číslo občanského průkazu. Tímto způsobem má tedy soud za jednoznačně prokázáno, že smlouva ohledně předmětného vozidla mezi žalobkyní a žalovaným byla uzavřena ke dni 10. 12. 2003, časově se to i shoduje s odhlášením vozidla z pojištění – povinného ručení, jak je stvrzeno Českou kanceláří pojistitelů i pojišťovnou Kooperativa, a.s.. Soud ovšem zkoumal rovněž, jestli žalobkyně může mít naléhavý právní zájem na takovém určovacím výroku, jímž se právě uzavření této kupní smlouvy prokazuje.

Za tím účelem byla vyžádána informace Ministerstva dopravy o výsledki správního řízení, v němž se žalobkyně domáhala v jednom řízení trvalého vyřazení vozidla, které je označeno ve výroku I. tohoto rozsudku z registru vozidel a v souvisejícím řízení se domáhala zápisu změn údajů v registru silničních vozidel u téhož vozidla. Obě rozhodnutí byla napadena odvoláním, obsah těchto dvou rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 10. 3. 2009 čj.: 166174/2009 a ze dne 24. 4. 2009 téhož čj. byl proveden k důkazu, jakož i obsah odvolání do těchto rozhodnutí podaných. Ministerstvo dopravy však soudu zaslalo rozhodnutí, jímž obě rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy byla potvrzena a odvolání byla zamítnuta, a to dne 27. 1. 2010 pod čj: 13/2009-150-SPR/3. Z odůvodnění tohoto

rozhodnutí vyplývá, že skutečně nelze posuzovat trvalé vyřazení vozidla z provozu pouze na základě toho, že je odhlášeno jeho pojištění, protože § 13 zákona č. 56/2001 Sb. pamatuje na takovou situaci, kdy dochází ke zrušení technické způsobilosti vozidla, což je nevratná skutečnost znamenající v daném případě zásah do práv třetích osob, pokud žalobkyně současně tvrdí, že vozidlo prodala jinému vlastníkovi. Současně však Ministerstvo dopravy potvrdilo i rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ve druhém případě, tedy v žádosti o zápis změn s tím, že pro takový zápis musí žadatel v souladu s § 12 zákona č. 56/2001 Sb. přiložit technický průkaz silničního motorového vozidla, osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů a bez těchto náležitostí nelze žádosti vyhovět. Výklad § 11 zákona č. 56/2001 Sb., jak jej zmínila žalobkyně ve svém odvolání, pokládá Ministerstvo dopravy za svérázný, zdůrazňuje, že jeho smyslem je zavázat zde uvedené subjekty k povinnosti požádat ve stanovené lhůtě příslušný úřad o provedení zápisu změn údajů zapisovaných do registru silničních vozidel. Odvolací orgán tak konstatoval, že odvolatelka zmocnila k provedení změny údajů na základě plné moci subjekt, který tuto povinnost nesplnil. Následkem toho je vedena v registru vozidel ona, nikoli nový vlastník. Ministerstvo dopravy tak konstatovalo, že rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou.

Z hlediska prokázání naléhavého právního zájmu na určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není ve smyslu ustanovení § 80 písm.c) o.s.ř. tak soud dospěl k závěru, že stvrzení toho, že byla uzavřena kupní smlouva se žalovaným dne 10. 12. 2003 může napomoci řešení patové situace, do které se žalobkyně dostala. Logicky by se nabízel určovací výrok směřující k tomu, že žalovaný je vlastníkem předmětného vozidla, ale k takovému závěru nebylo možno dospět, a proto jej žalobkyně ani následně nepožadovala, když žaloba byla podána s odstupem šesti let po uzavření smlouvy a není zřejmé, zda nedošlo k dalším, byť neohlášeným, převodům vozidla, nijak neevidovaným v registru motorových vozidel. Žalobkyně se domáhala právě toho určení, že uzavřela kupní smlouvu se žalovaným, neboť podle jejího vyjádření správní orgán při rozhodování o zápisech změn neakceptuje ani takové rozhodnutí, jímž by bylo určeno, že žalobkyně vlastníkem předmětného vozidla není. Vzhledem k tomu, že uzavření kupní smlouvy tak, jak ji žalobkyně v žalobě označilo, bylo jednoznačně prokázáno výpovědí svědka H. [redacted] a obsahem předložených listin, zejména smlouvy zprostředkovatelské a kupní s tím, že bylo jednoznačně zjištěno, že žalobkyně zmocnila kupujícího k nahlášení změn, soud ve výroku I. žalobě v její první části vyhověl. Uzavřená kupní smlouva splňuje náležitosti § 588 a následujících občanského zákoníku a byla

zprostředkována Autobazarem Jiřího H. ve smyslu ustanovení § 774 a následujících občanského zákoníku.

V další části žaloby se žalobkyně domáhala toho, aby byla žalovanému uložena povinnost podle § 11 zákona 56/2001 Sb., tedy aby byl povinen oznámit příslušnému obecnímu úřadu skutečnost, že uzavřel se žalobkyní 10. 12. 2003 kupní smlouvu na předmětné vozidlo a současně aby byl povinen požádat tento úřad o provedení odpovídající zápisu změn vlastníka vozidla v registru silničních vozidel. Zde nezbývá než konstatovat, že žaloba v této části sice vychází z ustanovení § 11 odst. 1 zákona 56/2001 Sb., podle něhož je vlastník vozidla povinen požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změn údajů zapisovaných v registru silničních vozidel, ale pokud se žalobkyně domáhá toho, aby soud uložil žalovanému konkrétní povinnost, tj. povinnost obrátit se na konkrétní obecní úřad, není výrok, jehož se domáhá dostatečně určitý k tomu, aby o takové povinnosti mohlo být soudem rozhodnuto. Na tuto nekonkrétnost byl právní zástupce žalobce soudem upozorněn při prvním jednání, zdůraznil, že primární je pro žalobkyni určovací výrok I. Soud nemá pochybnost o povinnosti kupujícího jako nového vlastníka silničního motorového vozidla požádat příslušný obecní úřad o provedení zápisu změn ve smyslu § 11 zákona 56/2001 Sb., ale vzhledem k nekonkrétnosti obsahu zejména označení úřadu, k němuž se má tato žádost podat, nemohl žalobě v této části vyhovět, proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II.

Ve výroku III. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. vzhledem k částečnému úspěchu ve věci na straně každého z účastníků.

P O U Ě N Í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů od jeho doručení, ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Kladně, dvou vyhotoveních.

V Kladně, dne 24. února 2010

JUDr. Jarmila T ů m o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Hříbalová